

194. Min Falk den fløj over Mark og Vang.

(Af „Valdemar Atterdag“.)

Johanne Fenger.

Andantino.

p dolce

p

1. Min Falk den fløj o - ver

Mark og Vang, tidt og man - ge - sin - - de, i

Skoven jeg saa hende før - ste Gang. I vog - te den Jom - fru

vel!

2. Og Falken fløj hende ganske nær,
Tidt og mangesinde,
Vi fandt hinanden ved Skovens Træer.
I vogte den Jomfru vel!
3. Og naar jeg lytter til hendes Sang,
Da falder mig Tiden ret aldrig lang.
4. Og naar hun i sit Vindue staar,
Og naar hun flætter sit lange Haar.
5. Og naar hun træder i Dansen let,
Det er, som hun fletted et Trylletet.
6. Og naar hun sidder ved grønne Lind,
Det er, som hun standsede Vejr og Vind.
7. Og naar vi ses i den Rosenlund,
Og naar jeg kysser den favre Mund.
8. Det er, som al min Sorg bortveg
Og som jeg lytted til Huldrens Leg.
9. Naar Gud kun hende vil unde mig,
Begjærer jeg ej hans Himmerig.

C. Hauch.